

ஏ
சிவமயம்

வினாயகர்

அ.க்ஷ.வெளி

சிவாகம ஞானபானு

சிவஸ்தே ச. குமாரசுவாமிக்துருக்கன் அவர்கள்
இயற்றியது.

சைவ பரிபாலன சபை

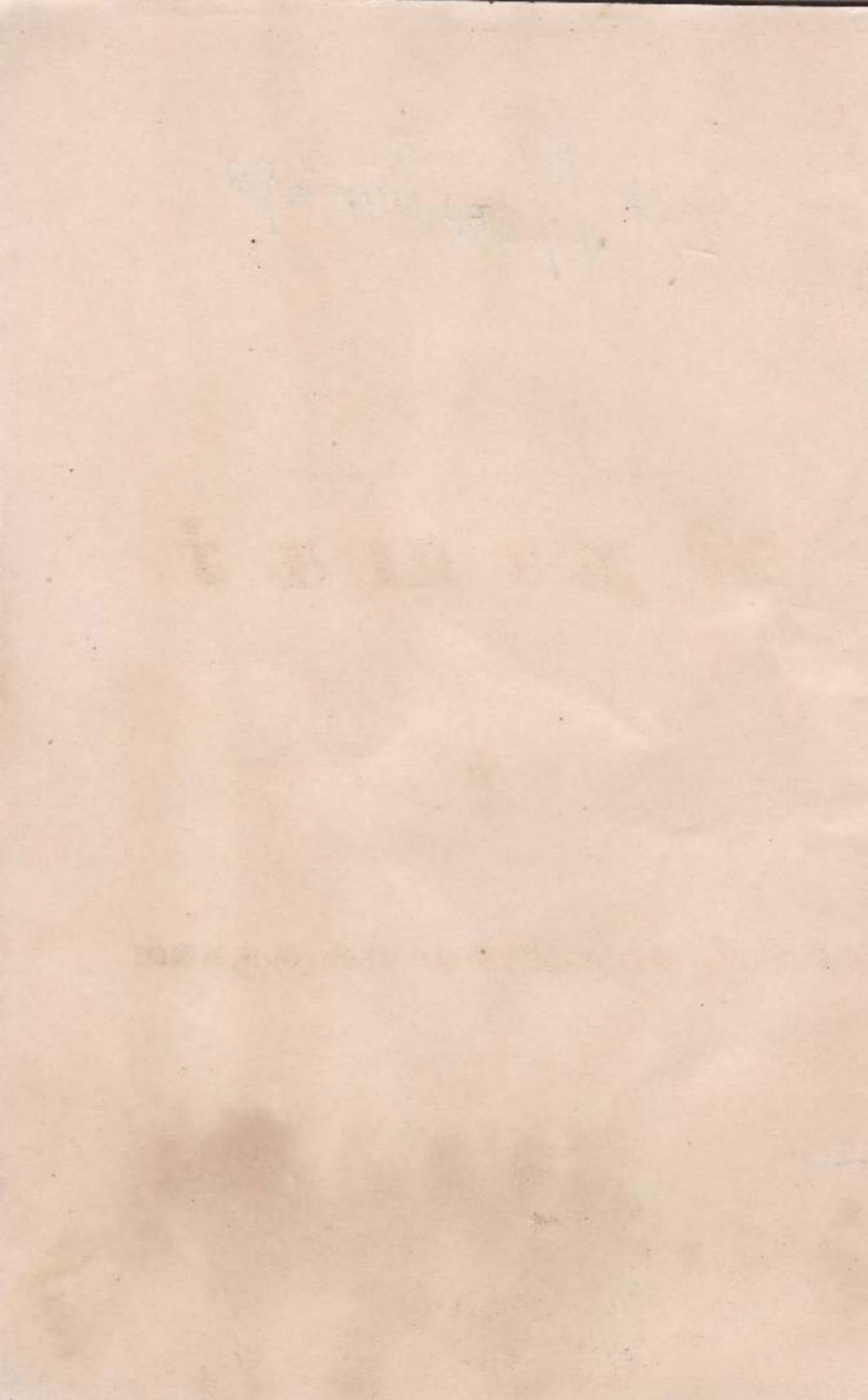
யாழ்ப்பாணம்

-/40.

1960,

J. H. Kiggis Brown in 1901

வினாயகர்

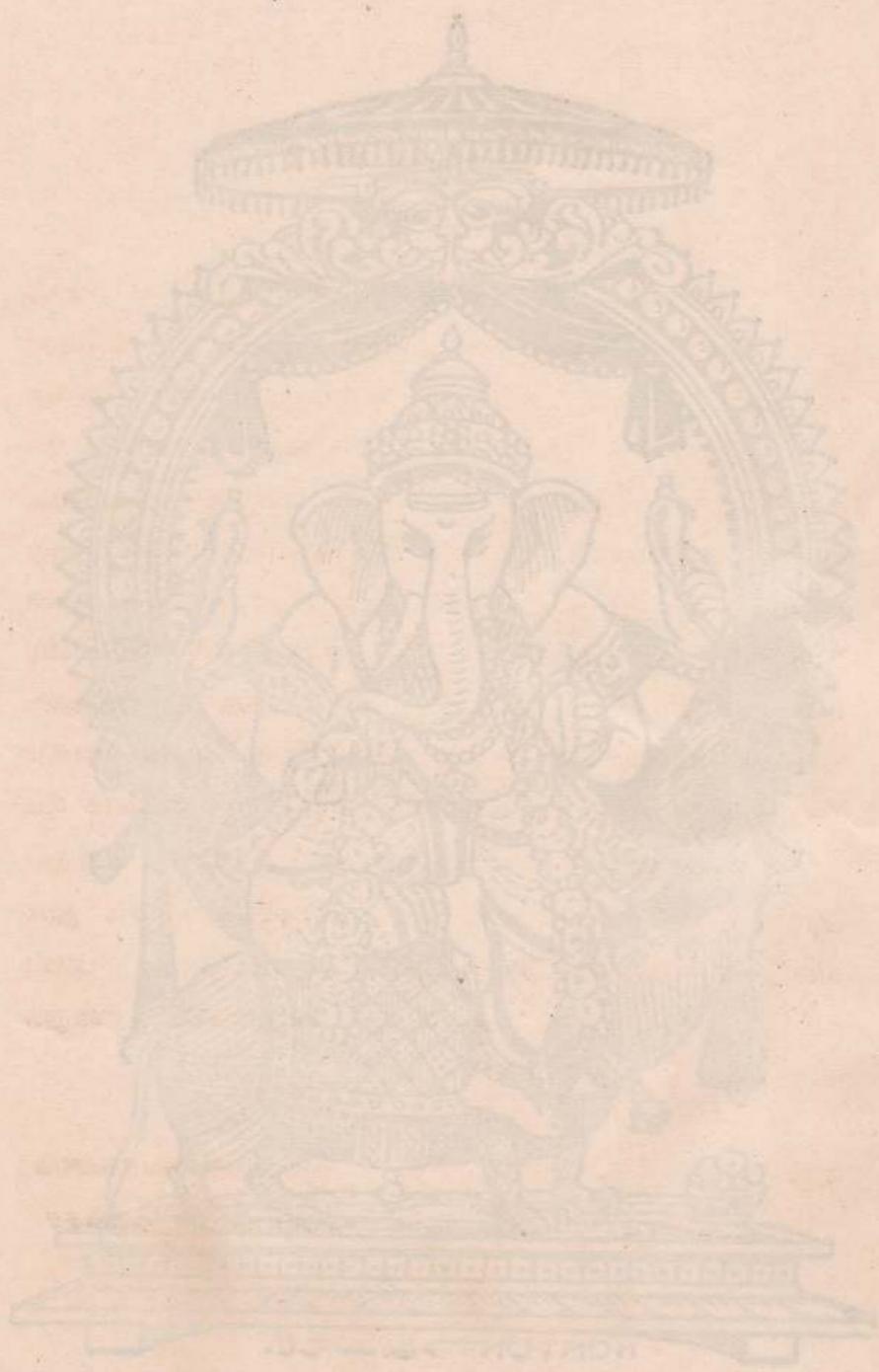

சீவபூந் ச. குமாரசுவாமிக் குருக்கள்

in a number of
countries, and
the author,
John C. Calhoun,
has written
a book
on the
subject.

NORTON & CO.

பதிப்புரை

விநாயகப் பெருமான் சிவபெருமானுடைய முத்தி
திருக்குமார். சிவனும் விநாயகரும் ஒரூலரே. விநாயகர்
என்பதன் பொருள் தமக்கு மேலான ஒரு நாயகர் இல்லா
தவர் என்பதாம். பிரணவமே விநாயகரின் வடிவம், எக்
கருமத்தைப் புரியிழுங்கும் விநாயகரை வணங்கினால் எடுத்த
காரியம் சித்தியடையும். விநாயகப் பெருமானுடைய பரத்து
வத்தைப்பற்றி எங்கள் சிவாகம ஞானபாரு சிவபூரீசு குமார
சாமிக் குருக்கள் அவர்கள் எழுதிய இச் சிறு நூலை வெளியிடு
வதில் மதிழ்ச்சியடைகின்றோம், விநாயகருடைய தத்துவங்
கள், வழிபாட்டு முறை, அவரை வழிபடுவதால் வரும் நன்மை
கள் ஆகியனவெல்லாம் குருக்கள்ஜூயா அவர்கள் அழகாக இங்
நூலில் விளக்கியுள்ளனர். யாவநும் இதனைப் பெற்றுப்
படித்து நற்கதி பெறலாம். முதிய நிலையிலும், சைவ நூல்
களையும் கட்டுரைகளையும் எழுதி சைவ சமயத்தைப் பற்பு
கின்ற குருக்கள்ஜூயா அவர்கட்டு சைவசமயம் என்றும்
கடமைப்பட்டுள்ளது.

சைவ பரிபாலன சபை,
யாழ்ப்பாணம்.

மு. மயில்வாகனம்,
சமயப்பிரசார அமைச்சர்.

卷之二

卷之二

卷之二

卷之二

வினாயகர்

அனுதி மல முத்தராசிய சிவபெருமான் ஒரு வரே பரம பதியெனப்படுவர். அவர் பிறப்பிறப்பில் வாதவர். பிறப்பும் இறப்பு முடையவர் பசுக்களே னப்படுவர். அவர்கள் விஷ்ணு முதலிய எண்ணில்லாத சீவர்கள். சிவபெருமான் ஆண்மாக்கள் தோறம் வியாபித்து நின்று அவர்களை ஆனாட தலைவர் ஆதலால் பசுபதி எனப்படுவர். சிவபெருமானுடைய சத்தி உமாதேவியார். சத்கியாவது அக்கினியுஞ் சூழம் போசெ சிவத்தோடு வேற்றுமையின்றி விளங்கும் வஸ்லமையேயாம்.

விநாயகர், வீரபத்திரர், வைரவர், சுப்பிரமணியர் என்னும் அருள் மூர்த்தங்கள் சிவபெருமானுடைய திருக்குமாரரெனப்படுவர். பரமசிவன் ஆண்மாக்களுக்குத் திருவருள் செய்யும்பொருட்டுக் கொண்டருளிய திருமூர்த்தங்களே விநாயகர் முதலிய வடிவங்களாம். அக்கினியும் அதன் சுடுதல் அடுதல் முதலாகப் பல வகைப்பட்டு விளங்கும் சத்தியொன்றினையும் போன்ற சிவபெருமானுக்கும் இம மூர்த்திகளுக்கும் பேதமில்லை யென்பது சைவாகம நூற்றுணிபு. ஆகையால் அவர்களும் சிவமெனப்படுவர். விநாயகர் முதலிய அருள் மூர்த்தங்களைக் குறித்துச் செய்யும் வழிபாடு சிவபெருமான் ஒருவரையே குறித்த வழிபாடாகும்.

விநாயக வடிவம் கொண்ட காரணம்

விநாயக மூர்த்தம் கறமுகனென்னும் அசரணைச் சங்கரித்து அருளி அவனுலே தேவர்களுக்கு வந்த துன்பங்களை நீக்கியருந்தற்கும், அடியவர்களுக்குப் போக மோகங்களைக் கொடுத்தற்கும் எழுந்த மூர்த்தமாம்.

சுப்பிரமணிய மூர்த்தம் சூரபத்மன் முதலியோ ரால் தேவர்களுக்கு நேர்ந்த துன்பத்தை நீக்கியருந்தற்கு எழுந்த மூர்த்தமாம்.

வைரவ மூர்த்தம் பிரமா முதலியோர் பரமசிவனை மதியாது கொண்ட அகந்தையை நீக்குதற்கும், வீரபத்திர மூர்த்தம் தக்கன் செய்த சிவ தூஷண வினையை நீக்குதற்கும் எழுந்த மூர்த்தங்களாம், பிதா எனவும் புத்திரர் எனவும் ஒரு பொருளையே புகழப்படுதல் ஆன்மப் பிரயோசனம் குறித்தேயாம்.

கைவேழ முகத்தானைப் படைத்தார் போலும்
கயாசரணை யவனுற் கோல்வித்தார் போலுஞ்
செய்வேள்வித் தக்கனை முன் சிதைத்தார்போலும்
திசைழுகன்றங் சிரமொன்று சிதைத்தார்போலும்
மேய்வேள்வி மூர்த்தி தலையறுத்தார் போலும்
வியன் வீழிமிழலை யிடங் கொண்டார் போலும்
ஜவேள்வி யாறங்க மானோ போலும்
அடியேனை யானுடைய அடிகள் தாமே.

என்பது முதலிய அருள் வாக்குக்களிலே இவ்வுண்மை தெளியப்படும்.

விநாயகர் திருவுகுவாங்

விநாயகப் பெருமான் திருவருளே திருமேனியாக உள்ளவர். ஆன்மாக்களுடைய அஞ்ஞானத்தையும்,

துன்பங்களையும் நீக்குபவர். மெய்யன்போடு தியானிப் பவருடைய அறிவுக்கறிவாயுள்ளவர். விக்கினங்களைப் போக்குபவர். யாதொரு கருமத்தைச் செய்யப் புகி நும் முதலில் வணக்கப்படுபவர். ஆன்மாக்களுடைய தியான பூசை நிமித்தமாக யானை முகமும், பூத வயி நும், தேவ சரீரமும், ஒற்றைக் கொம்பும் மூன்று திருக்கணக்களும் இரு செவிகளும், அங்குசம், ஒடித்த கொம்பு என்பவற்றை வலத் திருக்கரங்களிலும், பாசம், மோதகம் என்பவைகளை இடத் திருக்கரங்களிலும் தாங்கி யுள்ளவரும், ததிக்கையுபாகிய ஐந்து திருக்கரங்களும் இரண்டு திருவடிகளுடையவருமாய் இருந்து அனுக்கிரகிப்பர்.

திருவடித் தத்துவம்

விநாயக்கடவுள் ஏகதந்தராயிருப்பது பரஞ்சன பதி என்பதை அறிவித்தற்காகும். மூன்று திருக்கணங்குரியன், சந்திரன், அக்கினி என்னும் முச்சுடர்களையும் திலைக்களமாய் விண்று செலுத்துகின்றவர் தாமென் பதையும் இரு செவிகள் எல்லா அறிவும், எல்லா வஸ்ல மையும் உடையவர் தாமென் பதையும், திருவடிகள் கானசத்தி கிரியாசத்திகளையும் குறிப்பனவாம். பெரு வயிறு எல்லாவுலகங்களும் உயிர்களும் தம்முள் ஆடவ கியுள்ளன என்பதையுக் காட்டும் குறிப்பாம்.

கயமுகளைச் சங்காரம் செய்வதற்காக மூரித்த ஒரு கொம்பை ஏந்தியது ஆணவம், கன்மம், மாணம் என்னும் மூம்மலங்களையும் நீக்குபவர் தாமென் பதை அறிவித்தற்காகும். ஆன்மாக்களை அநாதியேபந்தித்த ஆணவ மலமாகிய யானையைப் பாசத்தாற்கட்டி அங்கு சத்தாலடக்கி மறைத்தலென்னும் கிருதத்தியத்தை செய் பவர் தாமென் பதை உணர்த்துவதற்காகப் பாசாங்கு சங்களை ஏந்தினர். கயழுகாசுரனேடு செய்த யுத்தத் திலே பரமகருணைத்தியாகிய கடேஷ மூர்த்தியானவர்

ஆணவருபமாகிய கஸ்மாசரனுடைய சேனைகளைப் பாசத்தாற்கட்டிக் கணிச்சியாலடக்கி அவன் மலவலி கெட்டுப் பெருச்சாளியாய் வர கீங்காத ஞானத்தைக் கொடுத்துச் சுத்தனுக்கிவாகனமாம் பேற்றை அளித்து அடிமை கொண்டருளினார். இதனால் ஆணவமானிய யானையை அடக்கி ஆன் மாவை அடிமைகொள்பவ ரென்பது இனிது விளங்கும். பாசத்தையும் அங்கு சுத்தையுமேந்தியதி, தம்மைக் கட்டிபவரும் செலுத்து பவரும் பிறிதொருவருமில்லை என்பதை உணர்த்தும் அறிகுறியாம். சிவபெருமான் தாம் பஞ்சகிருத்திய பதி என்பதைத் தமது திருமுகங்கள் ஐந்தினாலும் உணர்த்துவதுபோல, விநாயகரும் துதிக்கை முதலிய ஐந்து திருக்கரங்களாலும் உணர்த்துகின்றனர்.

விநாயகர் முதலில் வழிபடுதற்குரியவர்

வேதம் பிரணவத்தை முதலில் வைத்துத் தொடங்குகின்றது. இதன் வடிவமே விநாயக்கடவுள் வேதத் தின் முதலெழுத்து விநாயகரின் சொருபமாதலை அவரது துதிக்கை உணர்த்தும். பிரணவத்தின் வரி வடிவை அறிந்துகொள்ளுதல் வேண்டும். ஆமை ஐந்து ரூப்புக்களையும் தன்னகத்து அடக்குவதுபோல, பிரணவமும் நாதம், விந்து, அகரம், உகரம், மகரமாகிய ஐந்து ரூப்புக்களையும் தன்னகத்தடக்கியுள்ளது. அவற்றுள் நாதம் தண்ட வடிவம், விந்து வட்டவடிவம், இவ்விரு உறுப்புக்களும் சேர்ந்த வடிவம் பிள்ளையார் சுழியன்றும், மூல மனு என்றும், ஊமை ஏழுத்து என்றும், மெளனுக்கூரமென்றும் சொல்லப்படும். “எ” என்னுமெழுத்து நாதவிந்துக்களின் வரிவடிவாகும். இது விக்கினேசரக் கடவுள்நடைய துதிக்கை போலாம். துதிக்கை நாதவிந்து வடிவம், ஏனை எழுத்துக்கள் கசானனருடைய முகத்திலைடங்கும். இக்காரணம் பற்றியே எடுத்துக்கொண்ட கருமம் இடையிறின்றி இனிது முடியும் பொருட்டுக் கணபதியை

முதலில் வணக்குவதும், எழுதத் தொடங்கும்பொழுது
பின்னையார்ச்சுவி எழுதியே ஆரம்பிப்பதுமாகிய மரபை
உலகம் கைக்கொண்டு அனுட்டித்து வருகின்றது.

சைவ சித்தாந்தத்திலே எப்பொழுதும் எவ்விடத்
தும் முதலில் விநாயக வணக்கம் வேண்டுமென்னும்
நியமமுள்ளது. விநாயகர் இடறைப் போக்குவரவரென்
பதம், முதலில் வழிபடுதற்குரியவரென்பதம் சமயா
சாரியர் சந்தரானுசாரியர் திருவாக்குக்களாலும்
உணர்ந்து கொள்ளத்தக்கன.

நாளிகோ (தேங்காய்) வினாக்கள்

விநாயகருடைய நிவேதனப் பொருள்கள் எல்லா
வற்றிலும் தேங்காய் விசேஷத் துறள்ளது. தேங்காயைச்
சோதித்து எடுத்தல் வேண்டும். அது முடியோடுகூடிய
தாயும் மேற்பாக முகல் அடிக் தேங்காய் வரையும்
மூன்று ரேகைகள் உள்ளதாயும் நீர் இல்லாதிருத்தல்
முதலிய குற்றங்கள் இல்லாததாயும் இருத்தல்
வேண்டும்.

அதிதேவதை

மூன்று ரேகைகளில் பிரமா, விஷ்ணு, உருத்
திரன் என்னும் மூம்மூர்த்திகளும், மூன்று கண்களின்
ஆண்மைக்குவம், வித்தியாதத்துவம், சிவதத்துவம்
என்னும் மூன்று தத்துவங்களும், முடியில் திரோதான
சத்தியும், அடி. நீ, நுனி என்னும் மூன்று பாகங்
களில் சூரியன், சந்திரன், அக்கினி என்னும் மூன்று
மண்டலங்களும், இடை, பிங்கலை, சுழுழுளை என்
நும் மூன்று நாடிகளும் இருப்பன எனவும். தேங்
நாயை முடியிருக்கும் தோல் (பிதங்காய்மட்டை) முதலி
யன மாயா மலழும் கண்ம மலழுமாமெனவும் அணவக
ளிலிருந்து பிரித்தெடுத்த தேங்காயின் கபாலம் ஆணவ
மலழாமெனவும், அக்கபாலத்தினுள் இருக்கும் தேங்

காய் மலீக்கம் பெற்ற ஆன்மா என்னும் பாவணையா மென்வும் சிவாகமங்கள் செப்புகின்றன. மூளை செங் நிறமாயிருக்கும் சூரிய விருட்சத் தேங்காய் உடைத் தல் உத்தமம்.

தேங்காய் அடிக்கும் இலங்கணம்

தேங்காயை எடுத்து மூன்று ரேகைகளுள் பெரிய ரேகையில் ஒருமுறை தாடனம் செய்தவினால் இருபாகங்களும் சமமாக உடைதல் வேண்டும். அவ்விதமுடை தலால் சகல சித்திகளும் தானியவிருக்கியும், தனலாபமும், தொடங்கிய கருமம் நற்பயன் கொடுத்தலுமுண்டாம். முடியோடு கூடிய தேங்காயை உடைத்து முடியில்லாததாய் விவேதனஞ்செய்க, முடியை நீக்கித் தேங்காயை விவேதிப்பது திரோதான சத்தி நீக்க மென்னும் பாவணையாக.

இளங்தேங்காயையும் முதுதேங்காயையும் நீக்க யெலாவுமான பருவத்தையுடைய தேங்காயையெடுத்தலம் பிரி, “அடியவர்களுடைய இடரை நீக்குபவரே, சிவ பெருமானுடைய புத்திரரே, யானை முகக் கடவுளே தேவரீரிடத்தில் அங்புள்ளவனுகிய அடியேன் தேங்காயை உடைக்கின்றேன். அதையேற்று விக்கினங்களைப் போக்கி அருளுதல் வேவண்டும்” என்று பிரார்த்தித்து உடைத்தல் வேண்டும். உடைக்கும் பொழுத முகப்பாதி மூன்று பங்காகவும், அடிப்பாதி ஒருபங்காகவும் உடைந்தாலும், அடிப்பாதி மூன்று பங்காகவும் முகப்பாதி ஒரு பங்காகவும் உடைந்தாலும் விரல் நுனிப் பிரமாணமாக எந்தப் பாகத்திலாவது சேதமாயுடைந்தாலும் நாயகனும் மனைவியும் ஒருவரோடோருவர் கலகப்படுவார்கள். தெறியுடைந்தால் தொடங்கிய கருமம் நற்பயன் கொடாவாம். கண்பக்கமாக உடைந்தால் கர்த்தாவுக்கும், பிரதானகண் ரேகையிலுடைந்தால் குருவுக்கும், வலப்பக்கக்கண் ரேகை மார்க்கமாக உடைந்தால் சிராமத்திலுள்ள சனங்களுக்கு

கும், இடக்கண் ரேகை வழியாக உடைந்தால் பெரிய வர்களுக்கும் துன்பமுண்டாம். சினத்துக்கு உடைந்தால் பயமும், முழுப்பக்கமாக உடைந்தால் துக்கமும், அடிக்கும்பொழுது சேதமான ஒருதுண்டு கையோடு வந்தால் கறப்பப் ரீராணிகளுக்கும் துன்பமுண்டாம், அனேகம் சேதமாக உடைந்தால் அந்தக் கிராமத்தில் வசிப்பவர்களுக்கு வறுமையுண்டாம். நிரில்லையானால் மழுயின்மையும், முடியில்லா திருப்பின் பொருளாயி வும், இளீர்துர்க்கங்தமானால் பெரியவர்களுக்குத் துன்பமும், தேங்காய் தர்க்கங்தமானால் பெருமழுயால் அழிவுமுண்டாம் இவை முதலியகுற்றங்கள் சம்பவிக்கு மானால் தேஷ்சாந்தியின் பொருட்டு அகோராஸ்திர மந்திரம் நூற்றுக் கீழீத்து, பின்பு யெனவனப்பரு வழுள்ள வேறு தேங்காய் எடுத்து இருபாதிகளும் சம்மாக உடைத்து விக்கினேசுரருக்கு விவேதனாஞ் செய்யச் சகல சித்திகளுமுண்டாகும் என்று காரணகமம் கூறுகின்றது.

தம்மை விணையாதவர்களுக்கு விக்கினங்களை உண்டு பண்ணுதலாலும், தம்மை விணைப்பவர்களுக்கு விக்கினங்களைப் போக்குதலாலும் விக்கினேசுரர், விக்கினராசர் என்னும் திருநாமத்தை முத்திரின்ஸையார் பெற்றனர்.

புராண மகிழ்ச்சி

திருமால் முதலிய தேவர்கள் தேவமிர்தம் பெறுவதற்காகத் திருப்பாற் கடலீக் கடைந்த பொழுது, விக்கினேசுரரை வழிபாடு செய்திலர். அக்காரணத்தினால் மந்தரமாகிய மக்குக்குலெந்து பாதாளத்திலாழ்ந்து. தேவர்கள் இவ்விஷட்டழுந்றைக் கண்டு இது விக்கினேசுர வழிபாடின்மையால் வந்ததென்று அறிந்து அவரூப் புசித்தார்கள். உட்டே ஏ அக்கடவுளின் திருவருளால் மந்தரமாகிய மத்து முன்போல விழைபெற்

நது. தேவர்கள் மனமகிழ்ந்து பாற்கடலைக் கடைந்து அயிர்தம் பெற்றார்கள்.

திரிபுரசங்காரத்தின் பொருட்டுத் தேவர்களால் அமைக்கப்பெற்ற பூமியாகிய தேரின்மீது சிவபெருமான் இவர்க்கு, பிரமாவை நோக்கி “தேரை ஒட்டுக்” என்றார்கள். பிரமா நான்கு வேதங்களாகிய குதிரைகளைச் செலுத்தினார். இரதம் பெயர்க்கில்லை. ஆண்டுள்ளதேவர்கள் முதலிய யாவரும் அதைக்கண்டு யோசித்தவர்களாய் இது கணேசப்பெருமான் செய்வென்று மனம்வருந்தினார்கள். வருந்திய தேவர்கள் பிரமாவோடும் கணபதியைப் பூசித்தார்கள். முற்றறி வுள்ள விநாயகக்கடவுள் மூழிக வாகனத்தில் தோன்றி அருளினார். வலிய இரதமானது விழரங்து சென்றது. தேரானது நிலைபிரியாது நின்ற இடம் திருஅச்சிறு பாக்கம் என்று சொல்லப்படும்.

அச்சானது இறதல் - முரிதல், பாக்கம் - ஊர் திருஅச்சிறு பாக்கத்திலுள்ள சிவாயைத்தில் விக்கினே சுரர் எழுந்தருளியிருந்து அடியவர்களுக்குப் பூரணகிருபை செய்தருளுகின்றார். இந்தத்தலம் காஞ்சிபுரத்துக்குச் சமீபமாயுள்ளது,

விநாயகர் திருமுனிபு குட்டுதல் தாழ்ந்தெழுதல்

விநாயக மூர்த்தியானவர் கயழுகாசுரஜீஸ் சங்கரித்தருளிய பின் பிரமா முதலிய தேவர்கள் அப்பெருமானை வணங்கி, “கயழுகனுக்கெதுதேரே நாம் செய்த தொண்டைத் தேவரீருடைய திருச்சங்கிதானத்தில் இத்தினம் முதலாகச் செய்வோம்” என்று விண்ணப்பித்தார்கள். கணேசப் பெருமான் அனுக்கிரகங்கு செய்தார். தேவர்கள் அன்பினேடு முட்டியாகப் பிடித்த இரு கரங்களினாலும் தங்கள் சிரசுகளில் மும்முறை கூட்டி, இரண்டு கைகளையும் எதிரே எதிராக மாற்ற

இரண்டு காதுகளையும் பிடித்துக் கொண்டு கணக்காலும் தொடையும் ஒன்றையொன்று தொடும்படி மூழை தாழ்ந்தெழுந்து வணக்கினார்கள். விநாயகர் மகிழ்ந்தனர். “எங்களைப் போல இத் தொண்டினை இன்ற முதலாக உலகத்திலுள்ளவர்கள் எவரும் தேவரீருடைய திருச்சங்கிதானத்திற் செய்ய வேண்டும்” என்ற தேவர்கள் வேண்டுதல் செய்தார்கள். ஐங்காரத்தந்தை “அவ்வாறே ஆகு” என்று அருள் புரிந்தார்.

பிறிதொரு காலத்திலே அகத்திய மகாமுனிவர் விநாயகர் எழுந்தருளிவங்குது காட்சி கொடுத்த காலத்தில் தமது தலையில் வருத்தமுண்டாகும்படி குட்டி விகிக்கிணேசரர் திருவருளைப் பெற்றூர் என்றும் கந்தபுராணத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. பிறிதொருகாலத்தில் இராவணன் தனது இருபது கரங்களாலும் பத்துச் சிரசுகளிலும் குட்டிக் கருவும் நீங்கி ஆண்டக்கூத்தாடிக் கணேசரை உவப்பித்தானென்றும் புராணங்கூறும்.

கணபதி ஆசுதாரங்களுளொன்றுகிய மூலதாரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்றார். முட்டியாகப் பிடித்ததிருக்காரங்களினுலும் சிரசிற்குட்டுப்பொழுது மத்தகத்திலிருக்கும் ஆயிர்தமானது சுமுகங்களையாக மூலதாரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் கணேசரை அடைந்து குடிசே கமாக அவர் உவந்து திருவருள் செய்வார். என்பதே இதன் பாவஜீயாகும்.

சிரசில் ஜக்துமுறைகுட்டிவது ஆணவம், கன்மம்மாண்மை, தீரோதாயிமாடையையும் என்னுமபஞ்சபாசங்கக்கத்தின்பொருட்டாம். மும்முறை குட்டல் வேண்டுமென்று சௌநால்கூற ர. அது மும்மலீக்கத்தின்பொருட்டாம்.

விநாயகர் சுங்கிதானத்தில் மும்முறை தாழ்ந்தெழுதல் நான் என்று ஏன் தூம் அகங்காரமமகாரங்கள்

நீங்கித் திருவருள்வசப்பட்டு நிற்றனன்றும் உண்ணம் யாகும். எவ்வாற் தேவர்களுக்கும் “சிரேட்டேரே, சகல விக்கினங்களையும் நீக்கியருள்பவரே, அடியேன் தேவரீரை முதலில் தியானித்து ஏந்தக் கருமத்தைச் செய்யத் தொடங்குகின்றேனே. அந்தக் கருமம் நல்ல பல ஈனத் தருவதாக அனுக்கிரகம் செய்தஞ்சூக்” என்று விக்கினேசுரரைப் பிரார்த்தித்துப் பின் கருமங்களை ஆரம்பித்தல் வேண்டும்.

